

DECIZIE

28 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru
Ion Druță
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Banca Comercială „Moldindconbank”
Societate pe Acțiuni,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Băncii Comerciale
„Moldindconbank” Societate pe Acțiuni împotriva Societății cu Răspundere
Limitată „Samotlor-Gaz” și Panfilii Marian cu privire la încasarea datoriei și a
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016 prin care a fost
admis apelul declarat de către Panfilii Maian, casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani
mun. Chișinău din 12 noiembrie 2014, și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a
fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 17 aprilie 2013, BC „Moldindconbank” SA a depus cerere de chemare în
judecată împotriva SRL „Samotlor-Gaz” și Panfilii Marian cu privire la încasarea
datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii BC „Moldindconbank” SA a invocat că în temeiul
contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 prin intermediul filialei
„Invest” a acordat Companiei de Construcție și Montaj a Gazoductelor „Samotlor-
Gaz” SRL, un credit în suma totală de 2 000 000 lei cu termenul final de rambursare
la data de 12 septembrie 2008.

Iar la data de 12 septembrie 2008 a fost încheiat Acord adițional nr. 1 la
contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, prin care a fost prelungit
termenul de achitare a creditului în suma de 950 000 lei pînă la data de 12 septembrie
2009.

Mai invocă reclamantul că întru asigurarea îndeplinirii obligațiilor
contractuale, Panfilii Marian în calitate de fidejutor a garantat băncii conform

Acordului de fidejusiune din 29 mai 2007, să execute în mod solidar și integral obligația Companiei de Construcție și Montaj a Gazoductelor „Samotlor-Gaz” SRL, de rambursare a creditului și achitarea dobânzilor, precum și altor plăți aferente conform contractului de credit nr.345/1 din 13 septembrie 2006, în cazul în care debitorul Compania de Construcție și Montaj a Gazoductelor „Samotlor-Gaz” SRL nu-și va onora obligațiile de plată aferente contractului de credit.

Susține reclamantul că debitorul nu-și onorează obligațiile contractuale privind rambursarea creditului și dobânzilor pentru utilizarea lui, fapt prin care încalcă flagrant condițiile contractului de credit.

Totodată, menționează reclamantul că a expediat în adresa debitorului reclamația nr. 15-1935/8022 din 22 decembrie 2008, prin care i-a comunicat administratorului debitorului „Samotlor-Gaz” SRL, Bulgac Valeriu, despre înregistrarea restanței la credit, datoria restantă la data de 22 decembrie 2008 constituind, conform contractului de credit nr.345/1 din 13 septembrie 2006, suma de 1 390 506,53 lei. Concomitent, debitorului i-a fost acordat un termen suplimentar de 15 zile pentru achitarea datoriei, fiindu-i comunicat că în caz de neachitare banca și-a asumat dreptul de a valorifica creanțele pe cale judiciară.

Afirmă că în același timp și în adresa debitorilor gajiști Bulgac Valeriu și Bulgac Nina și fidejursorului Panfilii Marian au fost expediate reclamația nr. 15-1935/8022 din 22 decembrie 2008, cu același conținut, inclusiv cu propunerea de achitare benevolă a datoriei restante.

Susține reclamantul că în baza calcului datoriilor nerambursate efectuat de bancă, la data de 21 martie 2013 datoria restantă și neachitată de către Compania de Construcție și Montaj a Gazoductelor „Samotlor-Gaz” SRL în baza contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 constituie suma de 6 080 650,42 inclusiv: creditul neachitat în mărime de 950 000 lei, dobânda în mărime de 960 031,37 lei, comisionul în mărime de 93 611,50 lei, dobândă suplimentară pentru neplata la scadență a dobânzii în mărime de 481 287,55 lei, dobândă suplimentară pentru neplata la scadență a creditului în mărime de 595 720 lei.

Relativ la această situație de fapt, reclamantul a invocat incidența art. 8, 514 și 666 alin.(1) din Codul civil, din care rezultă că, prin încheierea contractului respectiv între părți s-a stabilit un raport juridic, acestea manifestându-și acordul de voință spre nașterea anumitor drepturi și obligații: obligația creditorului la încheierea contractului de credit de a pune la dispoziția debitorului o sumă de bani, iar debitorul avînd obligația să o restituie și totodată, să achite dobîndă și alte sume aferente prevăzute de contract.

Iar, cu referire la art. 1156 Cod civil, care reglementează răspunderea fidejursorului indică că în cazul neexecutării obligației principale, fidejursorul și debitorul sînt obligați solidar în fața creditorului dacă în contract nu este prevăzut altfel. Părțile pot conveni ca fidejursorul să fie obligat să plătească datoria numai după urmărirea debitorului. În acest caz, fidejursorul trebuie să indice bunurile debitorului și să avanseze cheltuielile pentru urmărirea acestor bunuri.

În drept își întemeiază cerințele în baza art. art. 8, 512, 514, 572, 666 alin. (1), 1156, 1236, 1243 Cod civil.

Solicită încasarea datoriei în sumă totală de 6 080 650,42 lei, inclusiv: creditul neachitat în mărime de 950 000 lei, dobînda neachitată în mărime de 960 031,37 lei,

comisionul în mărime de 93 611,50 lei, dobânda suplimentară pentru neplata la scadență a dobânzii în mărime de 1 481 287,55 lei, dobânda suplimentară pentru neplata la scadență a creditului în mărime de 2 595 720 lei și taxa de stat în mărime de 50 000 lei, iar în total suma de 6 130 650,42 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 12 noiembrie 2014, acțiunea a fost admisă integral, fiind încasat, în mod solidar, din contul SRL „Samotlor-Gaz” și Panfilii Marian în beneficiul BC „Moldindconbank” SA datorita bancară conform contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, acordului adițional nr. 1 din 12 septembrie 2008 la contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 și contractului de fidejusiune din 29 mai 2007, în sumă de 6 080 650,42 lei și cheltuielile de judecată suportate în legătură cu achitarea taxei de stat în sumă de 50 000 lei, iar în total suma de 6 130 650, 42 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016, a fost admis apelul declarat de Panfilii Marian casată integral hotărîrea primei instanțe și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. Totodată, a fost încasat din contul BC „Moldindconbank” SA în beneficiul lui Panfilii Marian suma de 7 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, suportate pentru plata taxei de stat la depunerea apelului și în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 11 750 lei.

La 08 august 2016, BC „Moldindconbank” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanțe de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărîrii primei instanțe. Concomitent, BC „Moldindconbank” SA a solicitat încasarea din contul intimaților a taxei de stat în mărime de 25 000 lei pentru depunerea cererii de recurs.

În motivarea recursului recurentul cu referire la circumstanțele de fapt ale pricinii a invocat că argumentele elucidate și concluziile instanței de apel se bazează pe interpretarea eronată a legii materiale și neaplicarea unei legi care trebuia să fie aplicată.

Astfel, cu referire la prevederile art. art. 514, 668 alin. (1), și art. 1236 alin. (1) susține recurentul că decizia instanței de apel privind casarea hotărîrii primei instanțe se bazează doar pe faptul că odată cu vânzarea bunului ipotecat a fost stinsă și obligația debitorului și fidejursorului, însă aceste aprecieri contravin contractului de credit și prevederilor legale.

Iar, invocînd pct. 6 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție al Republicii Moldova cu privire la practica soluționării unor litigii din relațiile de credit bancar nr. 5 din 04 februarie 2005, susține că în cazul neexecutării de către debitor la scadență a obligației de restituire a creditului și a dobânzii, Banca este în drept să sesizeze instanța de judecată și să solicite încasarea sumei pentru creditul acordat, dobânzii prevăzute de contract, penalităților de întârziere în mărimea și modul prevăzute de contract, o dobîndă cu 5% mai mare decît rata dobânzii prevăzute în contract, dacă părțile nu au convenit în contract asupra unor penalități de întârziere precum și urmărirea bunului gajat.

Totodată, susține recurentul că instanța de apel nu a aplicat prevederile pct. pct. 7 alin. (1), 17 al contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, întemeindu-și soluția din decizia doar pe faptul că odată cu vânzarea bunului s-a stins și datoria.

Or, în conformitate cu pct. 17 al contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 este menționat că în cazul inițierii procedurii de judecată, debitorul

este obligat să achite dobânda calculată pînă la executarea integrală a contractului. Debitorul se obligă să achite dobânda și pagubele provocate Băncii din momentul emiterii hotărîrii judecătorești pînă la executarea finală a contractului.

Sub acest aspect, insistă că suma solicitată de către Banca în mărime de 6 080 650, 42 lei fiind suma rămasă după vînzarea bunului, or, debitorul, fidejursorii nu au achitat ulterior acestei date nici o sumă de bani.

Totodată, relevă că instanța de apel nu s-a pronunțat deloc asupra altor temeuri invocate de către recurent, decizia ne fiind motivată, cu toate că potrivit jurisprudenței înaltei Curți, dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe de judecată, garantat de articolul 6§1 din CEDO, trebuie interpretat în lumina preambulului Convenției. Preambulul consfințește principiul preeminenței dreptului ca un element al patrimoniului comun al Statelor contractante. Astfel, la baza fiecărei hotărîri judiciare urmează să stea legea, și nu doar părerea subiectivă a judecătorului neîntemeiată pe lege.

Consideră decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2a-4445/15 din 08 iunie 2016 neîntemeiată și nefondată, instanța de apel a interpretat eronat normele de drept cît și materialele cauzei nu au fost pe deplin examinate în vederea emiterii unei decizii obiective și corecte.

Mai mult decît atît, este de părere că asemenea precedente judiciare au ca efect încurajarea debitorilor la executarea necorespunzătoare a obligațiilor asumate prin încheierea contractelor de credit bancar, or în cazul nostru, intimatul „Samotlor-Gaz” SRL nu a achitat nici un leu în folosul băncii în vederea rambursării creditului acordat și a dobînzilor calculate la acesta, în toată această perioadă BC „Moldindconbank” SA suportînd prejudicii materiale considerabile. Deci, instanțele de judecată în loc să responsabilizeze participanții la raporturi juridice, încurajează voința rea a acestora.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 08 august 2016 împotriva deciziei instanței de apel din 08 iunie 2016, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și a restitui pricina spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, actele cauzei denotă că BC „Moldindconbank” SA înaintînd acțiunea în judecată împotriva SRL „Samotlor-Gaz” și Panfilii Marian cu privire la încasarea datoriei bancare formate în temeiul Contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, Acordului adițional nr. 1 din 12 septembrie 2008 la contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2007 și contractului de fidejusiune din 29 mai 2007, a

solicitat încasarea, în mod solidar, din contul SRL „Samotlor-Gaz” și Panfilii Marian a datoriei în sumă totală de 6 080 650,42 lei, inclusiv creditul neachitat în mărime de 950 000 lei, dobânda neachitată în mărime de 960 031,37 lei, comisionul în mărime de 93 611,50 lei, dobânda suplimentară pentru neplata la scadență a dobânzii în mărime de 1 481 287,55 lei, dobânda suplimentară pentru neplata la scadență a creditului în mărime de 2 595 720 lei și taxa de stat în mărime de 50 000 lei, iar în total suma de 6 130 650,42 lei.

Fiind investită cu examinarea pricinii în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei cerințelor, dispunând admiterea acestora, și încasarea în mod solidar din contul SRL „Samotlor-Gaz” SRL și Panfilii Marian în beneficiul BC „Moldindconbank” SA a datoriei bancare în sumă de 6 080 650,42 lei și a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu achitarea taxei de stat în sumă de 50 000 lei, iar în total suma de 6 130 650,42 lei.

Judecând apelul declarat de către Panfilii Marian, instanța de apel, a ajuns la concluzia temeiniciei apelului și ilegalității integrale a hotărârii primei instanțe, iar casînd hotărîrea primei instanțe, a emis o nouă hotărîre cu privire la respingerea integrală a acțiunii și încasînd din contul BC „Moldindconbank” SA în beneficiul lui Panfilii Marian suma de 7 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, ce constau din taxa de stat achitată la depunerea apelului, precum și în beneficiul statului a sumei de 11 750 lei cu titlu de taxa stat.

În susținerea soluției date, instanța de apel a reținut că în legătură cu neonorarea obligațiilor de rambursare a creditului și a plăților aferente, la 12 iunie 2009 BC „Moldindconbank” SA s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Samotlor-Gaz” lui Panfilii Marian, Bulgac Valderiu și Bulgac Nina solicitînd încasarea datoriei debitorului față de bancă în sumă de 1 102 034,90 lei, inclusiv, creditul de 950 00 și plățile aferente acestuia, ulterior în urma modificării obiectul acțiunii, solicitînd executarea dreptului de ipotecă în condițiile art. 34 și 36 al Legii cu privire la ipotecă, iar prin hotărîrea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 18 decembrie 2009 acțiune a s fost admisă, fiind permis BC „Moldindconbank” SA să execute dreptul de ipotecă prin vînzarea imobilului nr. 15 din str. Lunii, com. Ciorescu.

La fel, instanța de apel a constatat că prin procesul-verbal din 22 noiembrie 2011 bunurile ipotecate au fost transmise în posesia BC „Moldindconbank” SA, iar la data de 22 iulie 2014, bunurile ipotecate au fost vîndute la prețul de 950 010 lei, concluzionînd, că în așa mod din suma obținută prin vînzarea bunurilor ipotecate datoria a fost stinsă, inclusiv fiind stinse și obligațiile debitorului și fidejursorului.

Instanța de recurs verificînd legalitatea deciziei contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și argumentele aduse în recurs, constată că soluția cu privire la respingerea acțiunii înaintate de BC „Moldindconbank” SA a fost dată de către instanța de apel fără a fi elucidate pe deplin circumstanțele cauzei și fără aprecierea cuvenită a probelor din dosar și a argumentelor invocate atît de Panfilii Marian în cererea de apel, cît și de BC „Moldindconbank” SA în referința depusă la cererea de apel.

Or, în conformitate cu art. 130 alin. (1) și (2) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea

lor, călăuzindu-se de lege și nici un fel de probe nu au pentru instanță judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.

Iar, potrivit art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. Verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată, instanța de recurs constată că contrar acestor prevederi, instanța de apel judecând apelul a trecut în mod superficial asupra unor probe, care au relevanță la caz și necesită a fi apreciate în coroborare cu cumulul de probe și circumstanțele ce au importanță întru judecarea corectă a prezentului litigiu.

Cu atât mai mult că, în sensul prevederilor art. 241 alin. (5) CPC, care consacără principiul general privind motivarea hotărârilor judecătorești, instanța este obligată să arate în cuprinsul hotărârii motivele de fapt și de drept în temeiul cărora și-a format convingerea și a ajuns la soluția adoptată.

Această dispoziție legală a fost adoptată în scopul de a asigura o bună administrare a justiției, de a întări încrederea justițiabililor în hotărârile judecătorești și de a da posibilitatea instanțelor superioare să-și exercite controlul judecătoresc.

Așadar, instanța de recurs remarcă că deși, instanța de apel a stabilit că în temeiul hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 decembrie 2009, BC „Moldindconbank” SA și-a executat dreptul de ipotecă și a vândut bunurile ipotecate, iar din suma obținute din vânzarea bunurilor ipotecate a stins datoria SRL „Samotlor-Gaz” față de bancă, la judecarea pricinii nu a fost verificat și stabilit cu certitudine cuantumul datoriei bancare existente la Contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 și în coroborare cu Acordul adițional nr. 1 din 12 septembrie 2008 la contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2007.

În acest sens urmează de evidențiat că potrivit înscrisurilor ce se referă la neonorarea de către SRL „Samotlor-Gaz” a obligației privind rambursarea creditului și a plăților aferente și acumularea unei datorii care la situația din 12 iunie 2009 constituia suma de 1 102 034,90 lei, inclusiv: restanța la credit în sumă de 950 000 lei, dobânda în mărime de 88 634,11 lei, dobânzi suplimentare în mărime de 59 613,89 lei și comision de administrare în mărime de 3 786,90 lei, BC „Moldindconbank” SA s-a adresat în instanța de judecată și în urma modificării cerințelor a solicitat executarea dreptului de ipotecă.

Drept urmare, prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 decembrie 2009 acțiunea înaintată de BC „Moldindconbank” SA a fost admisă, fiind permis băncii să execute dreptul de ipotecă prin vânzarea imobilului nr. 15 din str. Lunii, com. Ciorescu, bunurile ipotecate fiind transmise în posesia BC „Moldindconbank” SA conform procesului-verbal din 22 noiembrie 2011.

Este cert și faptul că la 14 aprilie 2013, BC „Moldindconbank” SA s-a adresat în instanța de judecată deja cu acțiunea respectivă împotriva SRL „Samotlor-Gaz” și lui Panfilii Marian, solicitând încasarea datoriei bancare în sumă de 6 080 650,42 lei, inclusiv creditul neachitat în mărime de 950 000 lei, dobânda neachitată în mărime de

960 031,37 lei, comisionul în mărime de 93 611,50 lei, dobânda suplimentară pentru neplata la scadență a dobânzii în mărime de 1 481 287,55 lei, dobânda suplimentară pentru neplata la scadență a creditului în mărime de 2 595 720 lei.

Iar, la data de 22 iulie 2014, BC „Moldindconbank” SA realizându-și dreptul de ipotecă a vândut Tatianei Macovei bunul ipotecat - imobilului nr. 15 din str. Lunii, com. Ciorescu la prețul de 905 010 lei, dintre care suma de 555 010 lei a fost achitată pînă la semnarea contractului de vânzare-cumpărare, iar suma de 350 000 lei după semnarea contractului și anume la 23 iulie 2014, fapt se confirmă prin contractul de vânzare-cumpărare din 22 iulie 2014 și ordinul de plată nr. 01 din 23 iulie 2014 (f.d.187-188, 191 Vol. I).

Pe cale de consecință, situația de fapt din cauză ar fi trebuit cercetată de către instanța de apel prin prisma, cel puțin, a raportului obligațional existente între părțile contractante, precum și clarificării cuantumului prestației, executarea căreia creditorul este în drept să pretindă de la debitorii, ținând cont, în acest sens, și de faptul că o parte din prestație pretinsă a fost executată prin înstrăinarea bunului ipotecat, care a constituit o garantare a restituirii creditului acordat Companiei de Construcție și Montaj a Gazoductelor „Samotlor-Gaz” SRL în temeiul contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006.

Respectiv, în cazul dat întru examinarea justă a pretențiilor formulate în speță de către BC „Moldindconbank” SA, era necesar de a verifica cuantumul datoriei nestinse de către SRL „Samotlor-Gaz” față de BC „Moldindconbank” SA la creditul nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 și Acordul adițional nr. 1 din 12 septembrie 2008, precum și existența altor plăți aferente acestora și nestinse.

Acest aspect urma a fi cercetat și verificat și din motivul că prin cerințele înaintate, BC „Moldindconbank” SA pretinde că SRL „Samotlor-Gaz” a acumulat o datorie în sumă de 6 080 650, 42 lei, prezentînd în acest sens calculul datoriilor nerambursate efectuat la situația din 21 martie 2013, însă nu reflectă sub nici un aspect suma de 905 010 lei obținută din comercializarea bunului ipotecat.

Pe cînd, reieșind din prevederile art. 493 alin. (1) Cod civil, aplicabile litigiilor legale de ipotecă în cazul în care produsul obținut din vânzarea bunului nu este suficient pentru stingerea creanțelor și acoperirea cheltuielilor creditorului gajist, acesta conservă o creanță neprivilegiată pentru diferența datorată de debitorul său.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că în speță este important de a stabilit, prin prisma unor probe admisibile și incontestabile, cum ar fi un calcul detaliat, care ar reflecta în ce mod a fost stinsă creanța SRL „Samotlor-Gaz” față de BC „Moldindconbank” SA după vânzarea bunului ipotecat, precum și care este creanța rămasă pentru diferența datorată de debitor în urma comercializării bunului ipotecat, aspecte care sunt de o importanță majoră întru soluționarea justă a pricinii.

Sub aspectul celor relevate, se constată că instanța de apel nu a întreprins măsuri în vederea soluționării litigiului apărut prin constatarea unor fapte necesare examinării la care instanța urma să contribuie, or, prin prisma art. 118 alin. (5) CPC, în caz de necesitate instanța judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părților și altor participanți la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare și să dovedească faptele ce constituie obiectul probațiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.

În contextul celor relatate se constată că examinarea apelului declarat de Panfilii Marian a avut loc cu încălcarea normelor de drept procedural, cât și normelor de drept material, prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție este în imposibilitate de a verifica legalitatea unei astfel de hotărâri, situație care impune admiterea recursului, casarea integrală a decizie instanței de apel și restituirea pricina spre rejudecare în instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

La rejudecare, instanța de apel trebuie să țină cont de cele menționate și rejudecând pricina să emită o hotărâre legală și întemeiată, respectând principiile disponibilității, contradictorialității și inițiativei în obținerea, exercitarea și apărarea drepturilor civile.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Samotlor-Gaz” și lui Panfilii Marian cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, cu restituirea pricinii pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecători.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Ion Druță

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva